

בס"ד

האליזר

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

נושא השבוע: חג חנוכה (ב)

ההפטרה: כה אמר (עמוס ב)

פרשת וישב

"אלה תולדות יעקב יוסף" (כז, ב)

לעולם אין ליהודי להסתפק במה שכבר השיג ולהעצר במקום אחד, כי אם לשאוף להתעלות מעלה מעלה בתורה ובמצוות ולהיות בבחינת "מוסיף והולך".

שנאמר: "אלה תולדות יעקב יוסף" אלה צריכים להיות מעשיו הטובים של כל יעקב, "יוסף" להשיג ולהוסיף יותר ויותר בקדושה וברוחניות.

ונחלקו בית שמאי ובית הלל (גמ' שבת כא:) לגבי הדלקת נרות חנוכה, האם צריכים להוסיף בכל יום נר או שמא "פוחת והולך"? ונפסקה הלכה כבית הלל (שו"ע סי' תרע"ב ס"ב) שסוברים שמוסיף והולך.

כך צריכה להיות דרכו של כל יהודי ויהודי מוסיף והולך, כלומר שיוסיף בתורה ובמצוות וע"י זה יהיה בבחינת סור מרע, כי אם ימתין עד שיתקן את הרע, יכלו הימים והמה לא יכלו ולכן צריך שכל עבודתו הרוחנית תהיה במעשה טוב וממילא יסור הרע לגמרי.

"...ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה" (כט, ו)

חג החנוכה יחול לעולם סמוך לפרשת וישב שבה מסופר על עמידתו האיתנה של יוסף הצדיק בנסיון אשת פוטיפר ושמירתו על קדושתו. וסימן לדבר, כי "יוסף" עולה בגמטריא "מלך יין", לרמזו שהיוונים הרשעים היו מתנגדים למידת יוסף המיוצגת בקדושה ובצניעות וביקשו לעקור אותה מישראל.

וזה שאמרו לעם ישראל "כיתבו על קרן השור אין לכם חלק באלוקי ישראל", שרצו לעקור את מידתו של יוסף הצדיק שנמשל לשור, כנאמר על יוסף "בכור שורו הדר לו" (דברים לג, יז).

ללמדנו עד כמה ראוי להשתדל בימי חנוכה הקדושים להוסיף עוד ועוד בענין שמירת גדרי הקדושה והצניעות ומהם נקבל כה עצום להתחזק בזה במשך כל השנה. (אמרי נועם ח"א לגאון רבי יורם אברגל זצוק"ל)

השלהבת שהצילה

מעשה שהיה

ימי מלחמת העולם השנייה היו בעיצומם, הגרמנים כבשו מחוז אחר

מחוז, מדינות אירופה נכנעו והובסו תחת אש הגרמנים. "קרין" קטן העיק על

הגרמנים, הפרטיזנים שהיו קבוצות לוחמים קטנות שקבעו את בסיסן ביערות העבותים ועשו ככל שביכולתם כדי לחבל במערכת הצבאית הנאצית המשושמת. הקבוצה שהסתתרה ביער רודניקי הייתה

אוסף של לוחמים עזי נפש שברחו ממחנות העבודה הנאצים, היו בקבוצה כמה יהודים וגם קצינים מהצבא הפולני המובס שהסכימו להטות שכמ למען המטרה המשותפת, חיסול הגרמנים. ואכן קציני

הצבא הנאצי באזור היו מוטרדים משלל הפעילויות הנועזות שלהם. באחת הפעולות נתקלו הפרטיזנים ביהודי זקן נפוח כפן שניצל לאחר שחשבוהו הרוצחים למת, שראוהו המפקד היהודי נכמרו עליו רחמיו

והוא החליט לקחתו עימם ולטפל בו. הפרטיזנים התנגדו שיעטרף אליהם מחמת גילו המבוגר אולם לאחר ויכוחים ממושכים ניתנו לו שני תפקידים חשובים: ביטול אוכל ותפילה לשלום קבוצת לוחמים,

ואכן מאז בואו לא סבלה הקבוצה מאבדות בנפש עד סוף המלחמה. בסיום המלחמה התפזרו הפרטיזנים, עיפיים יגעיים ומצולקני נפש ורק השמחה על מפלתם של הנאצים שנאוי נפשם היא שהקהלה עליהם את

משך החיים. קציני הצבא הפולני שבו לארצם, והיהודים מבניהם נשארו ברוסיה כשהם חסרי שם, זהות

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק ת"א * נא לא לעיין בזמן התפילה * סוף זמן ק"ש 8:33 - 8:29

כניסת שבת: 4:17 יציאת שבת: 5:08 יציאת שבת: 5:39

ערבית בציבור אחרי ההדלקה אך אין זה מעכב (חז"ר עמ' מז). אבל המדליקים בחוצות העיר אע"פ שמתאסף ציבור רב, מדליקים ללא ברכה [אבל ברחבת הכותל מדליקים בברכה] ולקוי"י שם עמ' רנח, רכזו.

יד. המתארח אצל משפחה וכיו"ב ואוכל ושותה על חשבון המארח ללא תשלום יוצא בהדלקת נרות של המארח, ואם ירצה להחמיר על עצמו ולהדליק בחדרו אינו רשאי לבדוק (שם עמ' קטו).

סו. אם הבעל מתארח בבית מלון בחנוכה לרגל עסקיו ואשתו נשארת בבית, הוא יוצא בהדלקה שמדליקה בבית, ואינו יכול להדליק במלון עם ברכה (ולקוי"י חטכה ע"מ קכה, תורת מועדים לגר"ד יוסף סי' כ ס"ד) [הטעם: מצות נרות חנוכה איש ביתו וגורר אחר ביתו] (שם)

אך אם הבעל ואשתו וילדיהם מתארחים בבית המלון או רווק המתארח (ואין מי שמדליק עליו בבית) הרי: * אם מדליקים בחדרים מדליקים בברכה (תורת מועדים שם, מעיין לומר ח"ג סי' כז, ולקוי"י חטכה נח ע"מ תקה)

* אם מדליקים בלובי או בחדר האוכל כפי שמצוי (שהנהלת בית מלון מתנגדת להדלקה בחדרים מחשש לשריפה) אזי האורחים משתתפים ביניהם במחיר נרות/שמן ההדלקה או שיעבשו מבעלי המלון

שיזכו להם חלק בשמן/נרות לכל האורחים וידליקו שם בהדלקה מרכזית ואחד יבדוק (ולקוי"י שם, מעיין לומר פ"ז סי' מה) אך אם יחליט להדליק לעצמו משלו בנוסף להדלקה המרכזית ידליק בלא ברכה (ולקוי"י שם ע"מ קיד, מעיין לומר שם) [אם הבעל ואשתו מתארחים במלון וילדיהם נשארים בבית ומדליקים נרות חנוכה, ההורים יוצאים בהדלקת נרות זו] (מעיין לומר סי' מה).

סו. הדלקה בערב שבת * יקדים להתפלל מנחה לפני ההדלקה, מ"מ אם לא התאפשר לו, לא יתפלל ביחידות אלא ידליק וילך להתפלל מנחה בציבור (הנלוות עולם ח"ב ע"מ סח)

* סדר ההדלקה: מדליק נר חנוכה [צריך שיהא בו שיעור שידלקו הנרות עד חצי שעה אחרי צאת הכוכבים היינו עד 5:23-5:20 בערב, ומינימום שנה אחד יהיה בשיעור זה, ולכן הנרות הצבעוניים לא מתאימים להדלקה בער"ש] ואח"כ נרות שבת, ואם הזמן מצומצם אחר שהדליק נר אחד של חנוכה,

יכולה האישה להדליק נרות של שבת (נב"ח וי"ב כ, כה"ח סי' תרע"ב ס"ק עט).

ז. הנוהג להדליק נרות חנוכה ליד דלת ביתו [כגון: מקומה רביעית ומעלה] בער"ש עדיף שידליק בחלון ביתו הפונה לרשות הרבים בגלל שיש בעיה של רוח בכל פתיחת דלת שיכולה לכבות את הנרות בשבת וכן קיימת בעיה להזיזה אח"כ (ד. ע. עיין חז"ר עמ' קפ"ה, לה).

יח. חנוכיה בשבת: חנוכיה שדלקו בה נרות חנוכה [בין בשמן בין בנרות] בליל שבת אסור לטלטלה בשבת כשהם דולקים (ש"ע סי' רעט ס"א) אבל משכבו יהיה מותר לטלטלה באופנים הבאים:

[אמנם שולחן ערוך (סי' רעט ס"א) כתב שמנורה של פרקים (חלקים מחוברים) או של חריצים ודומה לשל פרקים אסור לטלטלה מחשש שאם יפלו יתפרקו וירכיב ויעבור עם איסור בונה, יש לומר שבזמננו הפמוטים והחנוכיות עשויות מחלקים מחוברים ע"י ברגים ולכן גם שיפלו הם לא יתפרקו לכן לא חוששים לגזירה זו (מנצ"ח סי' קיג ס"ק מה, פסקי

תשובות לגר"ש רבינו צבי) רעט ס"ה שנת הלכות לגאון חיים יוסף אברגל סי' רעט ס"ד, ש"ת אגרות משה פנישטין לור"ח ח"ה סי' כב ס"ק טו, וכן נראה ממעשה לשון של חזון עובדיה לגאון עובדיה יוסף ח"ו עמ' קמ"ה-ק"ג שלא החייתם לעניין זה שמתמלא ארץ נעיה זו בתקופתנו וכן

דעת הלכות שנת לגאון הרב אופיר מלכ"ח עמ' ש"ט, עיין ש"ע הרב סי' רעט ס"ק טו.]

1. שמתנה מערב שבת שיתלטל את החנוכיה אחר שיכבו הנרות (ש"ע סי' רעט ס"ד) [וכל זה בחנוכיה רגילה ולא יקרת ערך במיוחד שאזי לה דין של מוקצה מחמת חסרון כיס והתנאי לא יועיל] (מנחת אברהם

ח"א פ"ב סי' ט"ה, עיין קולת השבת מה-מט, פסקי תשובות סי' רעט ס"א, ולקוי"י שבת ח"ב עמ' קפ"ה).

2. או שמניח מער"ש את החנוכיה במגש רגיל [ולא המיוחד לחנוכיה להנחיה שמשמש בקביעות] ויניח באותו מגש גם דבר חשוב כגון: חלה [שלימה] או בקבוק יין [קולת השבת פ"ז ס"י] ואז בשבת אחר שכבו הנרות יכול לטלטל את המגש שעליו דבר ההיתר והאיסור ביחד (נש"א יוסף ח"ג סי' רעט ס"א, ולקוי"י ח"ב עמ' תע"ז, וא"ר

לפון שם, איש תולדות ע"ב ס"ק ו).

יט. במוציא שבת: בבית כ"כ מדליקים נר חנוכה ואחר כך מדליקים (ש"ע סי' תרע"ב ס"ב) ובבית מבדיל ואח"כ מדליק נר חנוכה (שם נב"ח ס"א, כה"ח ס"ק ז) והנהוגים להוציא שבת בזמן רבינו תם ינהגו כן

גם בשבת זו וידליקו רק אחר זמן ר"ת (ו"ז אלעזר ח"ט ע"ב ס"ג, חז"ר עמ' קפ"ה).

כ. תפילות: * בתפילת שמונה עשרה ובברכת המזון שבימי החנוכה אומרים "על הניסים" ואם שכח ונזכר קודם שברך "השם" ב"ברוך אתה ה'" שאחר "על הניסים" יחזור ל"על הניסים", ואם נזכר לאחר מכן אינו חוזר, (ש"ע סי' תרע"ב ס"א). ונכון לאמרו בסוף התפילה היינו בתפילת 18

כשמסיים "אלוקי נצור" ובברכת המזון ב"הרחמנים" (נב"ח ע"ב שם). * בתפילת שחרית מוסיפים הלל שלם בברכה (ש"ע סי' תרע"ב ס"א). נשים פטורות מלומר הלל ואם רוצות לומר אזי תאמרנה בלא ברכה

(חז"ר חטכה עמ' ריג). * החל ממנחה של ערב חנוכה בכל תפילת חנוכה אין אומרים תחנון ונפילת אפיים.

הדלקת נרות מרכזית מטעם חב"ד באשדוד ביום חמישי כ"ו בכסלו בשעה 6:00 בערב במרכזון יא רח' כינרת

שירת הבקשות באשדוד בכל ליל שבת ב-9:00 בערב בבית כנסת בית אבישי רח' חיסדא אזור ז'.

מסיבת חנוכה לילדים מטעם חב"ד באשדוד ביום שלישי כ"ד בכסלו ב-4:30 אח"צ

במתנ"ס יב ע"ש ספרא רח' אב בתוכנית הצגה חינוכית, פרסים והפתעות.

הלכות חג חנוכה [ב]

א. זמן הדלקת נרות חנוכה הוא בצאת הכוכבים, [בכל הימים ב- 4:50-4:53] (ש"ע

סי' תרע"ב סעי' ה) ונמשך זמנה עד כחצי שעה לאחר צאת הכוכבים וכל זה לכתחילה. אבל בדיעבד מדליק כל הלילה (ש"ע סי' ג). ואם בא בלילה ומצא את בני ביתו ישנים ולא הדליקו בני הבית נרות אף שהיו צריכים להדליק ולפטור אותן] [בשער מג"ז ח"א עמ' קא] טוב שיעורר אחד מהם ואז יברך וידליק, ואם אי אפשר להעיר אף אחד יברך וידליק [חז"ע חנוכה לגר"ע יוסף עמ' סד].

ב. לפני ההדלקה תפלה תפילת ערבית, אבל אם הוא חושש שאם יתפלל ערבית תחילה יעבור זמן ההדלקה לכתחילה [חצי שעה מצאת הכוכבים], ידליק לפני תפילת ערבית (כזה"ס סי' תרעב ס"ה, מג"א ס"ק

ה. עיין תורת מועדים סי' ד ס"ה, מג"א חז"ל"א מחזק בכזה ס"ק ג, משנ"ב ס"ק א). כשמתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים, יחזור על קריאת שמע בצאת הכוכבים ואח"כ ידליק נרות [עין חז"ע עמ' עא, עיין משנ"ב ס"ק].

ג. שיעורי תורה קבועים המתקיימים בביה"כ ויש חשש שאם ילכו להדליק נרות חנוכה לא יחזרו, יש לקיים את השיעור כרגיל ובסיומו יזכירו לציבור להדליק נרות חנוכה. (שם עמ' עג). ומנהג שנהגו בכללים להפסיק את לימודם ב-4:00, ומתפללים מנחה וערבית כדי להדליק נרות בצאת הכוכבים, זהו מנהג המיוסד על אדני פז ואין להרהר אחריו [חז"ע עמ' עה] (וישתדלו להשלים את הלימוד] [ולקרי"י חטבה).

ד. אין להקדים את ההדלקה קודם צאת כוכבים [או קודם שקיעת החמה לאשכנזים הנוהגים כן] אפילו בשעת הדחק, אבל כשחושש שיתבטל מהמצוה מותר להדליק בלא ברכה מפלג מנחה והלאה [3:46-48] ועדיף שימנה מישוה כשלוחו שידליק במקומו בצאת הכוכבים (תורת מועדים לגר"ע יוסף סי' ד ס"ב-ג

ובסעודה) ועבר שבת, שאי אפשר אחרת, מותר להדליק בברכה מפלג מנחה והלאה (שם).

ה. אופן ההדלקה: בלילה הראשון ידליק את הקיצוני הימני (שכלפיו) ובלילות הבאים יוסיף נרות לשמאל, וההדלקה מהנר החדש (השמאלי ביותר) לימין [ש"ע סי' תרע"ז ס"ה].

ו. אסור למדליק להתחיל לאכול סעודה עם פת [ח"ה עוגה] מעל 50 גר', לישון או להתחיל במלאכה חצי שעה קודם הדלקת נרות, ואם ביקש מחברו שיזכיר לו להדליק בזמן מותר. (תורת המועדים סי' ו

סעי' ב-ג-ה ולקרי"י ח"ה עמ' רי"א). וכן אסור להתחיל ללמוד בהגיע זמן ההדלקה [חז"ע עמ' סח], אא"כ זה שיעור לרבים ואם ילכו להדליק לא יחזרו לשיעור (שם עמ' עה). אך לאישה ולילדים מותר לאכול קודם הדלקת נרות ובפרט אם הבעל מאחר לבוא ובלבד שיש צורך בדבר, ואם נהגה האשה להחמיר בזה, תמשיך במנהגה (הבית עולם ח"א עמ' סג ס"ב) [ומ"מ אם מינה הבעל את אשתו להדליק נרות יש לומר שדינה כאיש] [ע"פ גר"א, ולקרי"י חנוכה (עג) עמ' רכד].

ז. צריך שייתן שמן בנרות החנוכה כשיעור שיידלק לפחות חצי שעה, וכן אם מדליק בנר שעווה צריך שיהא בו שיעור שיידלק חצי שעה (ש"ע סי' תרע"ה סעי' ב).

ואם אחר שבידו והדליק הרגיש שאין שמן כשיעור בתוך הנרות, יכבה אותם ולאחר שיוסיף שמן עד כשיעור, יחזור וידליק בלי ברכה. (ולקרי"י ח"ה עמ' רכב).

ח. לפני שמברך יכוון ידו מול הנר שרוצה להדליק ראשון (שמאל) כדי שיפגע בו תחילה ולא יצטרך להעביר את המצוות [משנ"ב סי' תרע"ז ס"ק יא].

ט. לפני ההדלקה מברך "להדליק נר חנוכה", "שעשה ניסים לאבותינו", ובלילה הראשון מוסיף גם "שהחיינו" (ש"ע סי' תרע"ה ס"א) ואם לא ברך "שהחיינו" בלילה הראשון מברך בלילה השני, או כשיזכור בשאר הלילות בזמן ההדלקה [בתוך חצי שעה להדלקה] (שם, משנ"ב ס"ק) ואם לא היה בביתו בלילה הראשון ואשתו הדליקה עבורו וברכה את כל הברכות, בלילה השני כשבא להדליק צריך לברך גם "שהחיינו" [חז"ע עמ' קלח]. [מדובר באופן שבליילה הראשון לא היה נוכח בשום הדלקת נרות חנוכה (שהתכוון לצאת ידי חובה כשהיה שם) שאם כן אינו מברך שהחיינו בלילה השני (כזה"ס סי' תרע"ז ס"ק טו)].

י. כשמדליק את הנרות צריך להקפיד שהאש תאחז ברוב הפתילה לפני שמסלק את ידו (כזה"ס ס"ק ג) ולאחר הדלקת הנר הראשון יכול לומר "הנרות הללו" (ש"ע סי' תרע"ז ס"א, משנ"ב ס"ק ח).

יא. אם שכח לברך על הדלקת נרות חנוכה, כל זמן שלא סיים להדליק נרות ההידור, אפילו לא נשאר אלא נר אחד של ההידור, יברך אז את כל הברכות. ואם הדליק את כל הנרות, אפילו עדיין לא הדליק את ה"שמש" לא יברך עוד "להדליק נר חנוכה" אלא יברך "שעשה ניסים" [ו"שהחיינו" בלילה הראשון] בלבד (ולקרי"י עמ' רכז ס"ז).

יב. הנשים נוהגות שלא לעשות מלאכה בחצי שעה שאחרי הדלקת הנרות (ש"ע סי' תרע"ה ס"א משנ"ב ס"ק ז) [והטעם להיכר שלא תבאנה להשתמש בנרות [משנ"ב ס"ק] המלאכות האמורות האסורות כתפירה וסריגה [חז"ע עמ' יב] כביסה ושאר מלאכות האסורות בחול המועד [א"ר שדה עמ' 12], אבל בישול ואפיה ושאר צרכי אוכל נפש מותרים [חז"ע ס"א], ועיקר העיקרים הוא שישבו ההורים עם ילדיהם ויספרו בניסי' ה'. [קא"ע גנפריד סי' הל"ט ס"א].

יג. הנוהגים במסיבות הנערות באולמות בליל חנוכה להדליק נרות חנוכה עם ברכה בשם ומלכות משום פרסומי ניסא ומשמיעים בהם דברי תורה, יש להם על מה שיסמוכו וטוב להתפלל שם

ובית. כאשר הורידה ממשלת רוסיה את מסך הברזל והחמירה את מדיניותה בחופש הפרט על אזרחיה, הבינו היהודים הפרטיזנים כי טען, היות ובכל מקום שרצו מרגלי חרש שהלשינו לשלטונות הק.ג.ב. על "אוייבי העם" והם חשו כי עליהם לעזוב את רוסיה בהקדם, לכן הכינו תוכנית מפורטת כיצד להבריח את גבולות רוסיה. באחד הלילות האפלים של תחילת החודש, הם יצרו קשר עם מבריה גבול מקצועי, וזה תמורת סכום הגון העניק להם עצות חשובות להצלחת המבצע המסוכן. תכנונם היה מדויק עד לפרטים כפי שהיו מורגלים. כיוון שהיו אלו עיצומם של ימי חורף, הם תכננו לעבור את הגבול על גבי הנהר הדון שמימיו הפכו לשכבת קרח עבה. המבריה סיפר להם: "בגדה השנייה של הנהר ישנו שטח מפורז בין פולין לרוסיה, זהו הקטע האחרון שעליכם לעבור, בשטח זה תמצאו בקתת עץ השייכת לחיילי משמר הגבול הרוסי, בו יושב חייל חמוש שתפקידו למנוע הברחות גבול, בשעה אחת אחר חצות יוצא החייל מהבקתה וצועד מספר ק"מ עד לבקתה הקרובה ביותר שם הוא נפגש עם חייל נוסף בתפקיד דומה, הם מחליפים דיווחים ומוודאים שהכול בסדר ואחר כך הוא שב למקום משמרתו. כל "הטיול" הלילי הזה נמשך כשעתיים, בזמן שהוא נעדר, אתם יכולים לבקר בבקתתו ולחמם את עצמכם. אבל זיכרו! אתם צריכים להיעלם עד שהוא חוזר!" סיים את דבריו ונעלם. קבוצת הפרטיזנים הייתה מורכבת מאנשים צעירים ואמיצים, המבוגר שהסכים להבריח עמיהם את הגבול היה הזקן אותו הצילו, שלא נסתר מנגד עיניו הוויכוח הסוער שפרץ בגינו, "יצאנו ידי חובה כלפיו מעל ומעבר למצופה... הוא יגרום להאטה משמעותית ומסוכנת..." אולם לפתע הכריז פרטיזן אחר: "אם נפקיר אותו לגורלו המר, כולנו נהיה בצרות, אני לא ממשיך בלעדינו!" איש לא פצה את פיו עוד, הם ידעו היטב את הסיבה האמיתית לכך שמאז הצטרפותו לקבוצה, איש מהם לא נעדר. לילה אפל אפף את כל האזור, החורף היה בעיצומו ורוח צולפת נשבה בעוז והכתה על פניהם. הזקן התקשה ללכת בקצב הקבוצה בתוך סופת הקרח, הוא נדרש להעפיל וללכת מהר כנגד משב הרוח החזק וכוותותיו אולו במהירות. הסופה גברה והפרטיזנים נאלצו להרימו ולשאת אותו על כתפיהם ולהאט את הקצב ההליכה למרות שכל דקה הייתה מכריעה וגורלית. בבת אחת פרץ שוב וויכוח קולני, אולם הקצין נתן ככולם מבט ובקולו הסמכותי אמר: "ממשיכים!" וכולם ציינו לו ללא עוררין. באחת אחר חצות הגיעו בשארית כוחותיהם לנקודת המפגש, קפואים וסחוטים המתינו לצאת החייל מהבקתה, כל רגע היה כנצח והם חשו היטב כי הם עומדים לקפוא למות. משיצא החייל נכנסו לבקתה כדי לחמם ולהפשיר את גופם הקפוא. רק הזקן נשאר הרחק מהם כשהוא טרוד במשהו אחר לגמרי, מבין קפלי בגדיו שלף חתיכת פח ישנה וחלודה, היתה זו חנוכיה שידעה ימים יפים יותר, במבגדו משך חתיכת חוט וגלגל אותו לפתילה, משום מקום שלף בקבוקון שמן ומוזג בוהירות מספר טיפות לקנה המנורה, חברי הקבוצה עקבו אחריי מהופנטים, הזקן ברך את הברכות ובסיומן פצח בשירה חרישית "הנרות הללו", "כבה את האש מיד" הרעים עליו קולו של המפקד, הזקן לא איבד את שלוותו והחל להסביר כי זהו ליל ראשון של חנוכה, חג חשוב ויקר ליהודים "אנו מצווים לזכור את הנס הגדול שאירע עמנו ע"י הדלקת נר חנוכה", על פי ההלכה הלהבה חייבת לדלוך חצי שעה ולכן הוא לא היה מוכן לכבותה. זעמו של הקצין בער והוא הושיט את ידו כדי ליטול את רובהו אלא שלפתע נפתחה דלת הבקתה בבת אחת וחייל רוסי פרץ פנימה כרוח סערה. כל חברי הקבוצה עמדו דום כשידיהם על ראשיהם, הקץ לחלומות על חיי חופש מעבר למסך הברזל, הקץ לחיים ולא רק לחיי החופש. באופן בלתי צפוי, במרחק שניות גורליות בין חיים למות פנה החייל לכיוון היהודי הזקן שעמד עדיין ליד החנוכיה, סמוך לאדן החלון, הוא ליטף את החנוכיה הדולקת והביט בשלהבת המרצדת כשלפתע אמר ברוסית: "שש שנים מאז שראיתי מנורת חנוכה!" ובאופן מפתיע עוד יותר התכופף לזקן, נישק את זקנו ופרץ בבכי קולני וסיפר: "אחרי שעזבתי הבקתה נזכרתי במסמכים חשובים שהשארתי שם. בעודי חוזר לבקתה שמתי לב ללהבה קטנה שמאירה מחלון הבקתה, לא יכולתי להאמין למראה עיני, שפשפתי את עיני לראות האם אני חולם? מנורת חנוכה באמצע שום מקום, בשטח מפורז, במדינה קומוניסטית, בשיאה של סופת שלג? היתכן?? החייל הרגיע את הנוכחים ולאחר ידידות שלף בקבוק וודקה וחילק לכולם, "אילו היה כאן חייל אחי הערב, הוא היה הורג את כולכם, ועכשיו הזדרזו ובואו אחרי, אני אישית אוביל אתכם לגבול". כל הנוכחים חשו טלטלה נפשית עזה לנוכח החוויה שעברו. רגע לפני שנפרד מהם, פנה שוב לזקן בבקשה שיתפלל בעבורו שגם הוא יזכה לנס חנוכה ויזכה להשתחרר מהצבא ולהתאחד שוב עם משפחתו.

(סיפורו של חג-חנוכה)